

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Burgo Group SpA

Strona pozwana: Illochroma SA w stanie likwidacji i Jérôme Theetten, działający w charakterze syndyka masy upadłości Illochromy SA

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego należy interpretować w ten sposób, że w ramach postawienia spółki w stan likwidacji w innym państwie członkowskim aniżeli państwo, w którym ma ona swoją siedzibę, spółka ta może być również przedmiotem wtórnego postępowania upadłościowego w innym państwie członkowskim, w którym ma ona swoją siedzibę i w którym ma osobowość prawną.
- 2) Artykuł 29 lit. b) rozporządzenia nr 1346/2000 należy interpretować w ten sposób, że kwestię kręgu osób lub organów uprawnionych do złożenia wniosku o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego należy oceniać w oparciu o prawo państwa członkowskiego, na którego terytorium wnosi się o wszczęcie tego postępowania. Prawo do złożenia wniosku o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego nie może jednak być ograniczone do samych tylko wierzycieli mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie członkowskim, na terytorium którego znajduje się odpowiedni oddział dłużnika lub których wierzytelność powstała w związku z działalnością tego oddziału.
- 3) Rozporządzenie nr 1346/2000 należy interpretować w ten sposób, że gdy główne postępowanie upadłościowe jest postępowaniem likwidacyjnym, uwzględnienie kryteriów celowości przez sąd, do którego wniesiono o wszczęcie postępowania wtórnego, należy do zakresu prawa krajowego państwa członkowskiego, na którego terytorium wnosi się o wszczęcie tego postępowania. Określając warunki wszczęcia tego postępowania, państwa członkowskie mają jednakże obowiązek poszanowania prawa Unii, a w szczególności jego ogólnych zasad oraz przepisów rozporządzenia nr 1346/2000.

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 z 3.8.2013.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 4 września 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-351/13) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 1999/74/WE — Artykuł 3 i art. 5 ust. 2 — Hodowla kur niosek — Nieulepszone systemy klatek — Zakaz — Hodowla kur niosek w klatkach niezgodnych z wymogami wynikającymi z tej dyrektywy)

(2014/C 395/22)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Marcoulli i B. Schima, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: I.K. Chalkias, E. Leftheriotou i M. Tassopoulou, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Nie zapewniwszy, by począwszy od dnia 1 stycznia 2012 r. kury nioski nie były już hodowane w nieulepszonych systemach klatek, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 3 i art. 5 ust. 2 dyrektywy Rady 1999/74/WE z dnia 19 lipca 1999 r. ustanawiającej minimalne normy ochrony kur niosek.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 7.9.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba izba) z dnia 3 września 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus apygardos administracinis teismas – Litwa) – „Baltlanta” UAB przeciwko Lietuvos valstybė

(Sprawa C-410/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Fundusze strukturalne — Spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna — Rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 — Artykuł 38 — Rozporządzenie (WE) nr 2792/1999 — Artykuł 19 — Rybołówstwo — Spór sądowy na szczeblu krajowym — Ciężący na państwie członkowskim obowiązek podjęcia środków niezbędnych w celu zapewnienia właściwego wykonania decyzji dotyczącej przyznania pomocy po zakończeniu postępowania sądowego]

(2014/C 395/23)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Baltlanta” UAB

Strona pozwana: Lietuvos valstybė

przy udziale: Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos, Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, Lietuvos Respublikos finansų ministerija

Sentencja

Artykuł 38 ust. 1 lit. e) rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającego przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych, art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 2792/99 z dnia 17 grudnia 1999 roku ustanawiającego szczegółowe zasady i uzgodnienia dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa oraz sekcje 6 i 7 decyzji Komisji COM(2006)3424 wersja ostateczna z dnia 1 sierpnia 2006 r. ustanawiającej wytyczne dotyczące zamknięcia pomocy (2000–2006) finansowanej z funduszy strukturalnych należy interpretować w ten sposób, że nie zobowiązują one danych organów władzy publicznej ani do informowania Komisji Europejskiej o istnieniu sporu sądowego dotyczącego takiej jak będąca przedmiotem postępowania głównego decyzji administracyjnej odnoszącej się do kwalifikacji wniosku o pomoc finansową, ani do podjęcia środków niezbędnych w celu zarezerwowania funduszy na wspomnianą pomoc, której przyznania dotyczy to postępowanie, do chwili ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy tego przyznania pomocy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 284 z 28.9.2013.